

Ecuatorul si polii

Marin Sorescu

Impreuna sintem foarte dialectici
(Tu stii ca a fost cea mai frumoasa
Zi din viata mea?
Ce bine-ar fi să fie asa. "Ba da".
Te rog fraza asta să n-o tai)
De fapt, poezia de dragoste ar trebui să fie semnata
Chiar de muze.
Poetii să se inspire si ele să puna degetul.
Tu să intinzi aripa peste versurile mele
"N-am intins-o?"
Asa, o pana. Vreau o filfiire deplina.

Simteai ca veneai până lângă mine
Si deodata un gol de aer.
Ce se intimpla?
Mă gindeam la tine.
Golurile de aer nu stiu ce-o fi cu ele,
Asa e când zbori, zburam spre tine.
"Oricum, eu receptam fluidul."
Si eu mă ghidam tot dupa fluid.
Noi nu lucram decât pe
Baza de flux magnetic.
Stii ca la ecuator cântarim
Mai mult decât la poli?

In orice caz, când sintem impreuna
Cintarim mai mult,
Sintem doua ecuatoare incolacite
Doua ecuatoare si - un pol - ca niste serpi.
De ce numai unul?
Pentru unitatea contrariilor.
Plus cea mai ieftina energie...
Nu stiu daca intelegi?
Ce zici de titlul asta?
Esti ca o sfera de sticla
In care Dumnezeu a strecurat
Si-un clopotel.
Când se-nvirteste pamintul, suna clopotelul.
Tu suni. Da, dar n-am sunetul frumos
Decât în sfera de sticla
Vibrez din toata fiinta
Si tu-mi culegi vibratiile
Si mi le restitui, sarutate.